

НОВИ САД - На данашњи дан 2008. године умро је Дејан Медаковић, српски историчар уметности, историограф, књижевник, председник Српске академије наука и уметности од 1999. до 2003. Рођен је у Загребу, тада Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, у породици која је дала низ великана српске културе. Гимназију је завршио у Сремским Карловцима. Од 1942. радио је у Музеју кнеза Павла, а након рата у Музеју града Београда, Министарству за науку и културу и Савезном заводу за заштиту споменика културе, потом у Историјском институту САН (1952-1954). Докторирао је тезом "Графика српских штампаних књига XV-XVIII века" 1954. Предавао је на Филозофском факултету у Београду до пензионисања 1982. У Матици српској руководио је истраживањима из области историје уметности. Уређивао је "Зборник за ликовне уметности Матице српске". Бавио се сироким распоном тема, од средњовековне уметности до модерног сликарства, али највише - српским бароком, српским културним приликама у 18. в. и српским сликарством 19. в. Аутор је и неколицине књижевних дела и више збирки поезије. Руководио је и основао (или обновио) низ културних и научних пројеката, попут "Вукове задужбине". Од 1995. редовни је члан Европске академије са средиштем у Салцбургу, а редовни члан Лајбницевог друштва (Берлин) и почасни члан Румунске академије постао је 2001. Добитник је награде за животно дело (Седмојулске), аустријске Гинделдз награде, Хердерове награде. Био је почасни грађанин Сремских Карловаца. Дела: "Београд на старим гравирама", "Српски сликари 18. века", "Путеви српског барока", "Сведочења", "Истраживачи српских старина", "Барок код Срба", "Савина", "Сент Андреја", "Летопис Срба у Трсту", "Срби у Бечу", коаутор "Историје српског народа" 1-10 СКЗ, "Хиландар", сећања: "Ефемерис" 1-5.

